

Full diocesà

6 maig del 2018

p4 – Troben a Verona les restes d'Arnau de Torroja

p7 – Senzillesa i dignitat per a celebrar la comunió

Mare de Déu del Camí

Prop de l'encimbellada vila de Granyena de Segarra es troba el santuari de la Mare de Déu del Camí. D'aquest temple d'origen romànic se'n té referència escrita des de 1297, quan en tenia cura el prevere Berenguer de Cases.

La imatge de la Mare de Déu que es venera al cambril és una talla de transició entre el romànic i el gòtic. De reduïdes dimensions, encara avui es presenta habitualment vestida, i destaca per tenir la cara bruna tant la mare com l'infant. Maria amb Jesús assegut damunt la cama esquerra, a la mà dreta sosté una esfera que simbolitza l'univers; el nen té la mà dreta alçada en senyal de benedicció mentre que a la mà esquerra sosté un llibre.

Malgrat els seus orígens romànics el santuari és fruit d'un conjunt de remodelacions modernes que li confereixen el seu aspecte actual. L'última gran intervenció va ser obra de l'arquitecte modernista terrassenc Lluís Moncunill i Parellada, que en projectà una nova façana l'any 1912. A l'interior es conserven diferents pintures murals, on es relaten fets relacionats amb el santuari del Camí. També destaca el cambril amb una important mostra de pintura barroca i una col·lecció d'ex-vots i presentalles a la Mare de Déu. Cada 8 de setembre se celebra el Capítol, un aplec que recorda els capítols que des de 1569 realitzava la confraria en aquest santuari.

«Els qui no estimen no coneixen Déu, perquè Déu és amor»

Diümenge VI de Pasqua / Cicle B

Lectura dels Fets dels Apòstols

Així que Pere entrà, Corneli sortí a rebre'l i es prosternà als seus peus. Pere el féu aixecar dient-li: «Posa't dret, que jo sóc home, igual que tu.» Llavors Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui.» Mentre Pere deia això, l'Esperit Sant vingué sobre tots els qui escoltaven la seva predicació. Els jueus creients que havien vingut amb Pere s'estranyaren molt en veure que el do de l'Esperit Sant era vessat fins i tot sobre els qui no eren jueus. De fet, els sentien parlar en llenguatges misteriosos i proclamar les grandeses de Déu. Llavors Pere digué: «Qui pot excloure de l'aigua del baptisme aquests que han rebut l'Esperit Sant igual que nosaltres?» Tot seguit manà que els bategessin en el nom de Jesucrist. Després li pregaren que es quedés amb ells uns quants dies.

(10,25-26.34-35.44-48)

Salm responsorial

El Senyor ha revelat la seva ajuda, i els pobles contemplen la salvació.

(Salm 97)

Lectura de la primera carta de sant Joan

Estimats meus, hem d'estimar-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu. Tothom qui estima és fill de Déu: ha nascut d'ell i el coneix. Els qui no estimen no coneixen Déu, perquè Déu és amor. Hem vist clarament l'amor que Déu ens té quan ell ha enviat al món el seu Fill únic, perquè visquem gràcies a ell. L'amor és això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ha estat el primer d'estimar-nos, tant, que ha enviat el seu Fill com a víctima propiciatòria pels nostres pecats.

(4,7-10)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo us estimo tal com el Pare m'estima. Manteniu-vos en l'amor que us tinc. Si observeu els meus manaments, us mantindreu en l'amor que us tinc, com jo també observo els manaments del meu Pare i em mantinc en l'amor que em té. Us he dit tot

això perquè tingueu l'alegria que jo tinc, una alegria ben plena. El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran que el qui dóna la vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo us mando. Ja no us dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres us he dit amics, perquè us he fet saber tot allò que he sentit del meu Pare. No sou vosaltres, els qui m'heu escollit. Sóc jo qui us he escollit per confiar-vos la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, un fruit que durarà per sempre. I el Pare us concedirà tot allò que demanareu en nom meu. Això us mando: que us estimeu els uns als altres.»

(15,9-17)

«El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran del qui dóna la vida pels seus amics»

«Perquè tingueu l'alegria que jo tinc»

Jean Hakolimana, prev.

Una de les característiques de la fe de les primeres generacions cristianes va ser de viure i contagiar molta alegria. No els faltaven patiments, proves i traves; tot i això, l'alegria amb la qual afrontaven la vida no passava desapercebuda. Els seus perseguidors romans van quedar impactats quan els veien afrontant suplicis amb cants de lloança. L'evangeli d'aquest diumenge posa llum sobre aquest fet tan inusual: «perquè tingueu l'alegria que jo tinc, una alegria ben plena», diu Jesús. No és que fossin gent especial. Senzillament estaven contagiats de la mateixa alegria de Jesús. Al marge de la seva situació externa, irradiaven la seguretat de saber-se estimats per Déu. Ho diu Joan: «No som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu, ell ha estat el primer d'estimar-nos.»

Què ha pogut passar perquè la vida dels cristians aparegui avui davant de molts com una cosa trista, avorrida i penosa? Què se n'ha fet, d'aquesta alegria que Jesús contagiava als seus seguidors? Això és el que hem de recuperar. Aquesta alegria del creient no és fruit d'un temperament optimista. No és el resultat d'un benestar tranquil. Cal no confondre-la amb una vida sense problemes o conflictes. Ho sabem tots: un cristià experimenta la duresa de la vida amb la mateixa cruesa i la mateixa fragilitat que qualsevol altre ésser humà. «L'alegria cristiana neix de la unió íntima amb Jesucrist. Per això no es manifesta ordinaríament en l'eufòria o l'optimisme a totes passades, sinó que s'amaga humilment en el fons de l'ànima creient. És una alegria que està en l'arrel mateixa de la nostra vida, sostinguda per la fe en Jesús» (Pagola).

La imatge

Una doble sintonia sosté la pregària de Jesús: amb el Pare, per posar en línia la seva voluntat. Ell, que l'estima des de tota l'eternitat, li ha confiat una missió en l'encarnació; el Fill li parla d'allò que fa i de les dificultats que li suposa. I amb els qui creuen o creuran en ell, perquè entrin a participar del mateix corrent de vida. Així es produirà la unitat de la humanitat.

Jesús pregant (1890). Heinrich Hofmann

Lit. hores: Setmana II

7 dilluns

—Santa Gisela, màrtir (?)
—Sant August, màrtir (?)
Fets 16,11-15 / Salm 149 /
Joan 15,26-16,4a

8 dimarts

—Santa Maria, mitjancera de totes les gràcies
—Sant Víctor (*303)
Fets 16,22-34 / Salm 137 /
Joan 16,5-11

9 dimecres

—La Mare de Déu dels Desemparats
—Sant Alger, bisbe (?)
Fets 17,15.22-18,1 / Salm 148 /
Joan 16,12-15

10 dijous

—Sant Joan d'Àvila, prev. (1499-1569)
Fets 18,1-8 / Salm 97 / Joan 16,16-20

11 divendres

—Sant Eudald, màrtir (405-452)
—Sant Anastasi, màrtir (s.III)
Fets 18,9-18 / Salm 46 /
Joan 16,20-23a

12 dissabte

—Sant Nereu, sant Aquileu i sant Pançaç màrtirs (ss.III-IV)
Fets 18,23-28 / Salm 46 /
Joan 16,23b-28

13 diumenge Ascensió del Senyor / Cicle B

—Mare de Déu de Fàtima.
—Sant Pere Regalat, prevere (1390-1456)
Fets 1,1-11 / Salm 46 / Efesis 1,17-23 / Marc 16,15-20

Localitzades a Verona les possibles restes del solsoní Arnau de Torroja

Comissió de Patrimoni

L'any 2016 va ser localitzat a l'església de San Fermo Maggiore de Verona un sarcòfag amb les restes d'un home d'edat avançada cobert amb un sudari de seda; malgrat la seva senzillesa presentava esculpida la creu de l'orde dels templers en una de les seves cares. Aquesta troballa va posar de manifest que, l'any 1184, el gran mestre dels templers Arnau de Torroja, de viatge a Terra Santa, havia mort a Verona.

El propassat dissabte 21 d'abril van ser presentats els resultats d'aquesta troballa en un congrés històrico-científic titulat «Il sarcofago ritrovato a Verona ed i templari» (El sarcòfag trobat a Verona i els templers) i celebrat a Verona, després de nombrosos estudis en què ha participat un grup d'estudiosos provinents de les universitats de Bolonya, Nottingham, Trento i Barcelona.

Les jornades, organitzades pel Museu Diocesà de Verona, van comptar amb la participació de l'arquebisbat de Tarragona i el bisbat de Solsona amb representats del Museu Diocesà i la Comissió de Patrimoni.

La datació amb carboni 14 va revelar que les restes trobades eren d'un home d'edat avançada, d'entre els anys 1020 i

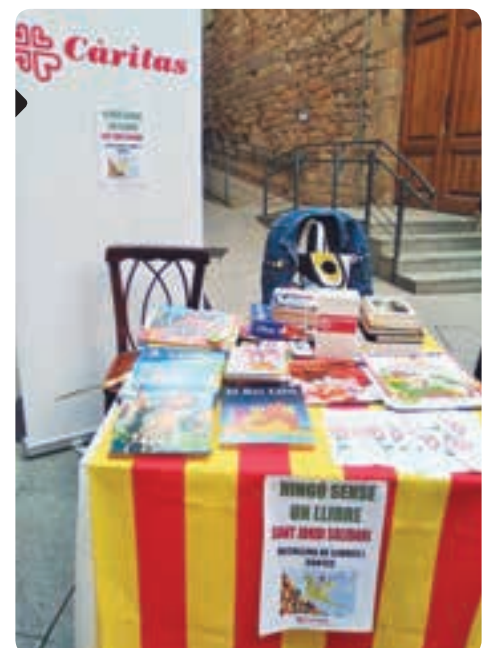
1220, unes dates coherents amb l'època en la qual va viure Arnau de Torroja. Per a confirmar la identitat de les restes trobades a Verona caldrà comparar-les amb les d'algun parent i, per això, es pretén analitzar les d'un germà d'Arnau, l'arquebisbe Guillem de Torroja, enterrat a la catedral primada de Tarragona.

Algunes activitats de les Càritas parroquials

El diumenge 22 d'abril al matí les voluntàries de Càritas Parroquial de Casseres van tenir parada a la XXIII Fira del Comerç i Artesania del poble. A la parada s'hi van poder adquirir boniques labors fetes per les voluntàries, amb vista a poder ajudar les persones necessitades que atenen.

Per altra banda, el dia de Sant Jordi Càritas Parroquial de Berga va ser present a la plaça de Sant Joan amb una parada on recollia contes i llibres en el marc de la campanya solidària «Cap nen ni jove sense un llibre». Les persones que hi participaven rebien un punt de llibre amb l'anagrama de Càritas en forma de rosa pintada. Una de les tasques de Càritas és promoure la cultura i l'aprenentatge i per això cada Sant Jordi es fa una recollida de contes i llibres per als infants i joves que participen en els diferents serveis que l'entitat duu a terme. En aquesta edició de la campanya es van obtenir 181 contes i llibres.

Informa: M. Coll.

Concert de la Coral Joia de Maig

Josep Castellà / Foto: Geneviève Sardà

La tarda del dia 22 d'abril l'església de la Mercè de l'Escola Pia de Tàrraga fou escenari d'un concert a benefici de les diverses activitats de Càritas Parroquial de Tàrraga, amb la intervenció de la prestigiosa formació de la Coral Joia de Maig d'Anglesola, integrada per trenta-cinc veus.

L'audició es dividí en temes de música sacra, gènere operístic i cançó d'autor i tradicional catalana. Iniciada amb el conegut «Hallelujah» de L.Cohen, s'interpretaren, entre altres peces, obres de Pau Casals, Palestrina, Puccini, Verdi, Lluís Llach, F. Vila i E. Morera, sota la direcció de Narcís

Cercós, amb l'acompanyament al piano de Marcel Fabregat. El concert es tancà amb el «Cant de la Senyera» i «Els Segadors», amb tot el públic dret i uns forts aplaudiments.

Constituí un concert de notable qualitat musical que aplegà al temple escolapi cent vint persones, amb unes paraules de salutació i agraïment a càrrec del president de Càritas Parroquial de Tàrraga, Ezequiel Rufes, i de la presidenta de la Coral Joia de Maig, Teresa Domingo.

El director de la coral, Narcís Cercós, comentà les cançons.

Aplec de l'Esperit 2018, a Tortosa

El cap de setmana 19-20 de maig tindrà lloc a Tortosa l'Aplec de l'Esperit 2018. Aquest any seran dos dies d'activitats, xerrades, pregària, música i molts moments per a compartir la fe amb joves de totes les diòcesis catalanes. Enguany són la bonica ciutat de Tortosa i el delta de l'Ebre els llocs escollits pels bisbes per a demanar junts el do de l'Esperit. No t'ho perdís!

La participació en l'Aplec té un cost de 30 € per persona. Des del bisbat us hi podeu inscriure a la Delegació de Joventut (joventut@bisbatsolsona.cat o al mòbil 659 925 382, Marc) per tal d'organitzar el desplaçament en autocar i realitzar la inscripció del grup. Per a més informació, visiteu: <https://aplecdelesperit.cat/>

Si ets jove, si Jesús és Algú important en la teva vida, si tens ganes de conèixer altres joves amb les mateixes inquietuds que tu, no en dubtis: vine a l'Aplec!

Les Benaurances dibuixen el rostre de Jesús

Síntesi de l'exhortació apostòlica «Gaudete et exsultate» (III)

En les Benaurances es dibuixa el rostre del Mestre, que nosaltres som cridats a transparentar en la quotidianitat de les nostres vides. Aquí la paraula «feliç» o «benaurat» passa a ser sinònim de «sant», perquè expressa que la persona que és fidel a Déu i viu la seva Paraula aconsegueix, en el lliurament de si mateix, la veritable felicitat. Només podem viure-les si l'Esperit Sant ens envaeix amb tota la seva potència i ens allibera de la debilitat de l'egoisme, de la comoditat, de l'orgull.

El papa Francesc descriu cadascuna de les Benaurances i la

seva invitació, conclouent cada secció:

Ser pobre en el cor, això és santedat.

Reaccionar amb humil mansuetud, això és santedat.

Saber plorar amb els altres, això és santedat.

Buscar la justícia amb fam i set, això és santedat.

Mirar i actuar amb misericòrdia, això és santedat.

Mantenir el cor net de tot el que taca l'amor, això és santedat.

Sembrar pau al nostre voltant, això és santedat.

Acceptar cada dia el camí de l'Evangelí encara que ens porti problemes, això és santedat.

Apunta't a classe de religió!

Algunes de les qüestions que més et preocupen no tenen una única resposta. Però moltes podràs descobrir-les i comprendre-les en profunditat a classe de Religió. Un contingut clau per a superar amb èxit una assignatura plena de decisions i obstacles: la vida que comença una vegada que acabes l'institut.

Com trobar la felicitat i el sentit de la vida?

Com actuar davant els obstacles i les desgràcies que ocorren al teu voltant?

Quines són les actituds o accions de persones que destrueixen la societat?

Com superar la mort d'un ésser estimat?

Per què continuen existint tantes injustícies?

Com contribuir a fer un món millor?

Pregunta en el teu centre durant el període de matriculació. En l'imprès senyala «ensenyament religiós».

Senzillesa i dignitat per a celebrar la comunió

Reflexió en el mes de les primeres comunions

El cèlebre jutge de menors de Granada, Emilio Calatayud, ha afrontat la qüestió del malbaratament que considera que es realitza en les primeres comunions. Es calcula que cada any reben aquest sagrament uns 245.000 nens, segons dades de la Conferència Episcopal Espanyola.

«Siguem mesurats en els convits i regals de les comunions, que la cosa està sortint de mare.»

Segons els estudis més recents de les organitzacions de consumidors, celebrar una primera comunió costa de mitjana uns 4.000 euros, encara que es poden arribar a superar els 8.000 entre vestuari, complements, banquets, reportatge fotogràfic, regals i altres serveis.

Els bisbes espanyols ja es van mani-

festar al respecte fa un any quan van reclamar que una celebració amb «senzillesa i dignitat». Des de la Subcomissió de Catequesi, en un document que signava el director del secretariat, Juan Luis Martín Barrios, es feien recomanacions tan explícites com regalar llibres o jocs educatius, que el banquet se celebri «amb prudència» i que els nens vesteixin «de carrer», perquè puguin fer servir aquesta roba per a la vida ordinària. També es convida a lliurar part de la quantia econòmica rebuda «als nens necessitats de lluny», com els refugiats.

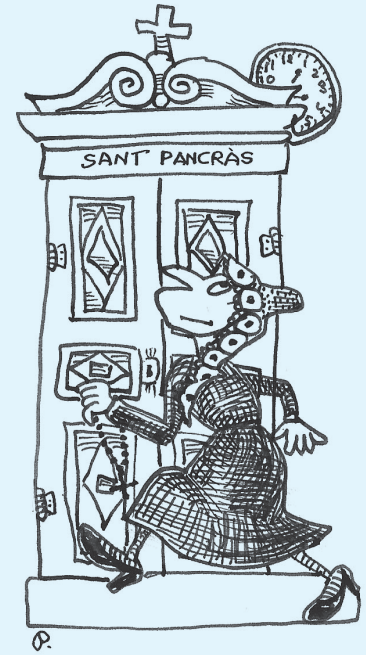
En aquesta mateixa línia, el magistrat es lamenta que «el que abans era una xocolata amb xurros i un rellotget avui és un dinar "màster xef", un viatge a Eurodisney i el mòbil d'última generació. I això, com a mínim. Estem posant el llistó massa alt».

La Dita

«Arribar a misses dites»

Sebastià Codina, prev.

Arribar tard a tot arreu és una rutina desagradable que es repeteix massa sovint. La puntualitat és una manera de fer que es cotitza i satisfà tothom. Fer-se esperar molesta els qui acostumen a ser puntuals de mena. Arribar massa just dificulta de fer les coses com cal: es fan atropelladament i sempre falten detalls que passen per alt. Quan ens fem grans la memòria ens rellisca i les improvisacions fetes de cop i volta no van enlloc. Tenim sort de les agendes, que ens recorden el que cal fer quan toca. Dit sigui de passada, el mot *agenda* ve del llatí i vol dir «les coses que cal fer».

La dita ho diu tot. Escuar la missa indica arribar quan ja s'ha començat. La missa, com tots els actes, dura des del principi fins al final.

Raid Goum

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Ja us he explicat en alguna que altra glossa alguna anècdota del Raid Goum, aquesta experiència de desert en grup que faig els estius. Amb ocasió de l'obertura de les inscripcions per als tres goums, que estem organitzant per al proper estiu, vull presentar l'experiència pasqual del goum, tantes vegades verificada en goumiers que han caminat al meu costat en aquells dies calorosos d'estiu.

El Raid Goum és una experiència dura. Durant els dos o tres primers dies la cara de cada participant es transforma. Quilòmetres de ruta, dormir poc i malament, jornades de camí sota el sol, cansament pel pes de la motxilla, mal als peus. Aviat la cara dels valents goumiers queda marcada pel sofriment, la preocupació, el cansament. Els goumiers experimentem en la pròpia carn la creu de l'experiència Goum.

El Raid Goum, però, és particularment dur a nivell interior. El silenci, la desconexió del món, les catequesis, el temps de pregària, el camí, sotmeten l'ànima a una experiència més profunda. Els goumiers inevitablement es troben davant d'ells mateixos amb tots els sofriments, desil·lusions, fracassos, dubtes, recerques. El qui surt al desert en pobresa i sobrietat no pot amagar-se de si mateix i exposat davant Déu en l'oració, l'eucaristia i la comunitat, fa una experiència de passió i de creu també a nivell interior. Al Raid Goum, els primers dies, físicament i espiritualment es fa experiència de mort a l'home vell que som.

El goumier que no abandona, que no fuig, és el qui s'aferra als germans i a Déu

El goumier que no abandona, que no fuig, és el qui s'aferra als germans i a Déu. El goumier es mostra dèbil i demana ajuda als germans. El goumier reconeix que no pot dur sol la seva vida i s'obre a Déu. Quan es fa aquest pas, Déu desclou els seus vels i es mostra en el silenci, en la Paraula, en l'Eucaristia, en la bellesa sòbria de la natura, en els germans de comunitat. El goumier comença a ressuscitar. El seu cos es transforma i la seva ànima comença a experimentar la vida. El goumier intueix que podrà acabar l'experiència perquè ha mort a les seves forces i seguretats i ja no compta només amb la pròpia força, sinó amb la de Déu. Això li permet superar les dificultats, angoixes, dubtes, que el paralitzen o el bloquegen.

Aquesta experiència de resurrecció és molt pasqual. És una experiència que permet entrar personalment i vitalment en l'experiència del Crist sofrent que mor a la creu, però que ressuscita al tercer dia ple de majestat i amb una vida nova per sempre!

L'alegria que experimenta el goumier en els últims dies de l'experiència, quan ha estat capaç de obrir-se a Déu, transforma aquella cara apagada i marcada pel sofriment, en un rostre lluminós i resplendent d'alegria i joia.

